

Дата прийняття:	21/05/2019
Дата набуття статусу остаточного:	21/08/2019 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.
Назва:	<u>CASE OF O.O. v. RUSSIA</u> <i>(Application no. 36321/16)</i>

Зміст:	<p>Справа стосувалася депортації заявника з Росії до Узбекистану, всупереч застосованому Судом Правилу 39 Регламенту суду про зупинку процесу його депортації на час розгляду цієї справи.</p> <p>Заявник прибув до Росії у 2012 році. У 2014 році його було засуджено за участь в екстремістській організації, фальсифікації офіційних документів та спробі незаконного перетину кордону. Заявника було поміщено до виправної колонії для відбуття призначеного покарання.</p> <p>У 2016 році міграційні органи влади видали наказ про депортацію заявника. Він оскаржив рішення про депортацію до суду, зазначивши, що його було звинувачено у релігійному екстремізмі в Узбекистані і, відповідно, він належав до вразливої групи, яка може бути піддана жорсткому поводженню у разі повернення. Суди відхилили аргументи заявника, та зазначили, що озвучений ризик ґрунтувався на здогадах.</p> <p>Заявника було звільнено з виправної колонії 30 червня 2016 року та відразу затримано у зв'язку з його депортацією. Захисники заявника негайно звернулися до органів міграційної служби та прокуратури і поліції з метою проінформувати останніх про рішення ЄСПЛ застосувати Правило 39 Регламенту Суду, постановлене двома днями раніше, та зупинити його депортацію до розгляду справи Судом.</p> <p>Але заявник був доставлений до Московського аеропорту «Домодедово» та депортований наступного дня до Узбекистану. Поліція вказала, що вони прибули занадто пізно, щоб повернути заявника, який вже перебував в літаку, що готувався до вильоту; органи прокуратури зазначили, що були проінформовані про тимчасові заходи в порядку Правилу 39 Регламенту Суду після того, як депортація відбулася.</p> <p>Після прибуття до Узбекистану заявника було негайно затримано, в подальшому призначено покарання у виді семи років позбавлення волі у виправній колонії. Заявник стверджував, що під час досудового розслідування в Узбекистані його було піддано жорсткому поводженню; умови його перебування під вартою є нелюдськими, що спричинило погіршення його зору і спробу вчинити самогубство.</p>
Констатоване порушення (стаття):	<p>Порушення статті 3 Конвенції (заборона катування) у зв'язку із депортацією заявника органами влади до Узбекистану.</p> <p>Порушення статті 34 Конвенції (право на звернення до ЄСПЛ) у зв'язку з тим, що держава-відповідач проігнорувала тимчасові заходи, що були застосовані відповідно до Правилу 39 Регламенту Суду, чим порушила свої зобов'язання за статтею 34 Конвенції.</p>